

Materin duh (iztegne roko proti Minki): Ne, mila hčerka moja, zdaj še ne, ker si ti še v trohljivih človeških okovih; a jaz sem duh. On, h kateremu sta z očetom ravnokar tako zaupljivo dvignila v molitvi svoje želje in prošnje, te je uslišal in me pošilja k tebi na zemljo s tem srečenosnim prstanom. (Pokaže na prstan na krožniku). Kadar boš v stiski ali potrebi, si ga nataknji na prst, zasuči trikrat okrog na desno, in stopila bosta tisti hip pred te ta-le služabnika (pokaže na angela), ki sta moj in tvoj angel varuh, in izpolnila ti bosta, kar boš velela njima. Nato zasuči prstan trikrat okrog na levo, in izginila bosta.

Riko (se priplazi medtem v kuhinjo skozi zunanja vrata, nekaj časa prisluškuje tam, potem pa zopet izgine).

Minka (sklene roke od začudenja): Ah, kaka neizrečena sreča! Najbolj pa me veseli to, da bo te sreče deležen tudi moj dobri stari očka!

Materin duh: Prav je, da te to veseli. Ljubezen do očeta ti bo s tem čudodelnim prstanom obilno poplačana. (Vzame prstan s krožnika in ga dá Minki.) Tu ga imaš! Hrani ga skrbno, zakaj ako ga izgubiš, hrezipna in žalostna bo tudi še zanaprej vajina bodočnost. Varujta pa se tudi zlobnih škratov, ki so vama že škodovali, radi pa bi vama načravili še več škode in nadlog.

Minka (sprejme prstan s svetim strahom in si ga natakne na prst): Mati, kako se naj vam zahvalim za ta neprecenljivi nebeški dar?

Materin duh: Zahvali se Njemu, vsemogočnemu kralju nebes in zemlje, ki ti ga pošilja po meni!

Minka: Torej pa prosim, da njemu sporočite mojo zahvalo!

Materin duh: To storim. Zdaj sem izvršila tukaj svojo nalogu in vrniti se moram zopet v svoje nebeško bivališče. Povej očetu, da ga pozdravljam. Zbogom, ljuba hčerka, moj blagoslov naj te spremlja po vseh potih življenja! (Dvigne roke proti Minki in jo blagoslovi).

Minka (poklekne in vzklikne): O, mati, zlata moja mati!

(Svetloba začne ugašati, materin duh in angela izginejo.)

Zagrinjalo pade.

Tolažba.

*Naj le na lice bledo
solzica ti rosi:
vso žalost in vso bedo
na dno srcá zaprí!*

*A ključ Bogu izróči,
za vse naj on le ve;
On hoče ti pomóći,
ti lajšati gorje!*

Janko Leban.